

Sygn. akt I C 101/19 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Lucyna Szeredy

po rozpoznaniu 20 marca 2019r. w J.

sprawy z powództwa (...)z siedzibą we W.

przeciwko G. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 101/19 upr.

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z 20.03.2019 r.

Powód (...)z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej G. T. kwoty 4.061,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie, powód wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z (...). zawartej z (...) Sp. z o.o. nabył przysługującą wobec pozwanej wierzytelność pieniężną, wynikającą z umowy pożyczki o nr (...) z (...) Zadłużenie wynikające z tej umowy nie zostało przez pozwaną uregulowane, pomimo wezwania do zapłaty i zawiadomienia o zmianie osoby wierzyciela. Na dochodzoną sumę składa się kwota 2.500 zł tytułem należności głównej i 470,87 zł tytułem odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego, 1.091,03 zł tytułem dalszych skapitalizowanych odsetek.

Z uwagi na fakt, że pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie stawiła się na wyznaczone posiedzenie Sądu, stosownie do treści art. 339 § 1 k.p.c., Sąd zobligowany był do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego. Przytoczone w pozwie twierdzenia budziły jednak poważne wątpliwości Sądu, wobec czego uznano za konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego, co ograniczyło się w zasadzie do dopuszczenia dowodu z dokumentów złożonych i zawnioskowanych przez stronę powodową.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Powód (...)z siedzibą we W. zawarł (...)

z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji. W ramach tej umowy strony przewidziały, że cedent przenosi na nabywcę wierzytelności pieniężne określone w Załączniku nr 7 do umowy.

W imieniu powoda reprezentowanego przez K. (...)z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności zawarł pełnomocnik W. K. (dowód: kserokopia wyciągu z umowy przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji – k. 8 - 12).

W wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji pomiędzy tymi samymi stronami figuruje wierzytelność wobec pozwanej na kwotę należności głównej 2.500 zł, odsetki – 947,67 zł i koszty – 988,87 zł (dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności – k. 13).

Z kolei, w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, wystawionym przez powoda w dniu 15.11.2018 r. ujęta jest wierzytelność wobec G. T. w kwocie 2.500 zł jako należność główna, odsetki 1.091,03 zł i koszty 470,87 (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...) k. 7).

(...)wpisany jest do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie, VII Wydział Cywilny Rejestrowy, pod numerem (...) 211 (dowód: wyciąg z rejestru funduszy k. 16 - 17).

Powyzszy stan faktyczny sprawy Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o przedłożone przez powoda ww. kserokopie dokumentów lub wyciągów z dokumentów. Powołany w sprawie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, w myśl art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, Sąd ocenił jako dowód prywatny (art. 245 k.p.c.), potwierdzający, że osoba, która go podpisała, złożyła zawarte w nim oświadczenie. Dane przedstawiane w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowią dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r., V CSK 329/12, LEX).

Analogicznie, przedstawiony wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 13) Sąd ocenił jako niedostateczny dla uznania istnienia opisanej w nim wierzytelności. Zdaniem Sądu, w żaden sposób nie da się wywieść faktu istnienia i nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanej i informacje odnośnie bliżej nie sprecyzowanego zobowiązania. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była wierzytelność względem G. T.. Nie wykazano, czy ów "wydruk" zawiera dane wymienione w Załączniku numer 7 do umowy przelewu wierzytelności. Nie został on też poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym, nie jest opatrzony jego pieczęcią, lecz jedynie parafką. Podkreślić należy, że jest to pismo sporządzone jednostronnie przez stronę powodową, nie podpisane przez zbywcę wierzytelności, a więc stanowi jedynie dowód tego, że zostało sporządzone o treści w nim podanej.

W świetle przytoczonych w pozwie okoliczności przydatność dowodowa ww. dokumentów jawi się jednak jako niedostateczna dla uwzględnienia żądania powoda.

Podkreślenia wymaga fakt, iż to strona powodowa powinna udowodnić, że określona wierzytelność jej przysługuje, tym bardziej, że jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności, powinien wykazać źródło zobowiązania pozwanego, jak i jego wysokość. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi określone dla siebie skutki prawne, a obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29).

Powód wywodząc roszczenie o zapłatę kwoty 4.061,90 zł w zakresie jego podstawy faktycznej, powinien zatem wykazać zarówno fakt istnienia wymagalnego zobowiązania wynikającego z opisanej w pozwie pożyczki, jak też – nie będąc kontrahentem pozwanej (pożyczkodawcą) - skuteczne wstąpienie

w prawa pierwotnego wierzyciela, a zatem własną legitymację w sprawie.

Przedstawione dokumenty nie dają tymczasem wystarczających podstaw do przyjęcia, że w chwili przelewu, cedentowi przysługiwała wierzytelność w wysokości opisanej w pozwie, którą to skutecznie nabył powód.

Powód w tym zakresie powołuje się na przelew wierzytelności z(...)Z treści umowy cesji nie wynika jakie konkretne wierzytelności zostały przeniesione na stronę powodową, w szczególności nie wymieniono w niej wprost żadnej wierzytelności wobec pozwanej. Umowa ta bowiem określa jako swój przedmiot wierzytelności pieniężne ujęte w Załączniku nr 7.

Należy podkreślić, że nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. Tymczasem, dane personalne pozwanej zostały wskazane jedynie w wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji, który stanowił automatycznie wygenerowany wydruk w postaci tabelki. Jak już uprzednio wskazano wydruk ten nie został potwierdzony przez pełnomocnika jako odpowiadający treści załącznika w postaci listy wierzytelności. Tym samym dokument ten nie potwierdza, aby powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanej i wstąpił w miejsce dotychczasowego wierzyciela, co z kolei uprawniałoby go do żądania spełnienia świadczenia.

Należy jednocześnie podkreślić, że powód nie przedłożył również samej umowy pożyczki, która stanowić ma źródło zobowiązania pozwanej. Jako, że podstawę materialnoprawną zgłoszonego żądania stanowi stosunek zobowiązaniowy – umowa pożyczki, to – zgodnie z dyspozycją art. 720 k.c. – uznanie zasadności powództwa w pierwszym rzędzie wymagało stwierdzenia, że powód, bądź jego poprzednik prawny jako pożyczkodawca przeniósł na pozwaną własność środków pieniężnych, a pozwana przyjęła na siebie zobowiązanie do ich zwrotu.

Dla weryfikacji wysokości zgłoszonego żądania niezbędnym było również wykazanie na jakich warunkach pozwana uzyskała kwotę pożyczki (odsetki, ewentualne koszty uzyskania pożyczki, termin wymagalności zobowiązania). Zaniechanie inicjatywy dowodowej przez powoda uniemożliwiło poczynienie przez sąd jakichkolwiek ustaleń w tym zakresie.

Wskazać w tym miejscu również należy, że dla skuteczności przejęcia wierzytelności wymagane jest złożenie oświadczeń woli o cesji wierzytelności przez umocowane do tego osoby, a ponadto oświadczenia te nie mogą być dotknięte wadami. Zgodnie z przedłożonym przez powoda wyciągiem z rejestru funduszy inwestycyjnych wynika, iż fundusz reprezentowany jest przez K. (...) z siedzibą we W., a do reprezentowania funduszu uprawnieni są dwaj członkowie zarządu działający łącznie. Tymczasem, w imieniu K. (...) z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności zawarł pełnomocnik W. K.. Jak wynika z odpisu wyciągu z rejestru funduszy nie był on osobą umocowaną do reprezentowania Funduszu, zaś powód nie dołączył do pozwu pełnomocnictwa do działania w imieniu Funduszu przez W. K. podpisanego przez osoby umocowane do składania oświadczeń woli w imieniu Funduszu.

W konsekwencji należy przyjąć, iż nie zostało także wykazane, ażeby przy podpisaniu umowy cesji wierzytelności została zachowana właściwa reprezentacja powoda, co z kolei obliguje do przyjęcia, iż umowa cesji wierzytelności została zawarta przez osobę nieuprawnioną. Skutkiem tego stanu rzeczy jest to, iż powód nie udowodnił, by nabył skutecznie ewentualną wierzytelność wobec pozwanej.

Przyjęte wyżej ustalenia stanu faktycznego jako niepełne i budzące uzasadnione wątpliwości Sądu, obligowały Sąd do przeanalizowania materiału dowodowego zebranego w sprawie, a wynik tej analizy prowadził Sąd do stwierdzenia, że powód w żaden sposób nie wykazał, aby pozwana łączyła z pierwotnym wierzycielem jakąkolwiek umowę.

W zaistniałych okolicznościach, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oraz 509 k.c. orzeczono jak w sentencji.